

Incipit epistola ad Titum.

Hinc epistola apostolus tito scribit: que cre auit epim: comones eni fore sollicitu ecclesiasti ca disciplina. debet ei potifex bre maternaz pietate: p ris seueritate: vt sit fori supbis.

z suauis modestis: vt no ba bes timoris angulu: nec elationis supcillu: vraz z luceat. vnde i veste legalis potifex erat coctus bis tinct? q habe bat specie ignis. Ignis aute duo facit: vrit z lucet. Ita et potifex pdicatiois gladio. s. ignito eloquio vzere debet mordaci increpatioe: z metuenda cominatioe: z lucez founedo bladis: z delectabilia p mittredo. Ideo d mana dz: q indurebat ad igne z liquefce bat ad sole. Et bacul? potifex ad inferiori pugit: z in su mo ad anteriora extendit i se redies: qz ecclesiastic? doctoz gladio verbi pungere debet. i. aspere redarguere peccates: qd ex inferiori natura: z cor rectos in anteriora dirigere: ita tn vt ad pzia coficiam sul cofideratioe redeat: si forte in se habeat q alijs annuiciat.

Tito relecto Crete epo ex simplicitate z humilitate nimis patiet. Prescripta ei sua auctoritate vtili: scribit d epa li officio imperiose z potesta tute tractando a nicopoli.

Est igit intetio apli instrue re Titum de epali officio atqz monere: vt illud iperiose tra cter: z hereticos vitet. Mo dus talis. Pio salutat. De lude instruit eu de epali offi cio: docet eu qd agere debe ar: z qles epoz s ciuitates co stituere. Deinde qliter diuer siones vel seru vel etate vel codi tione instrueri debeat. Po stea monet eu de vitadis he reticis.

Ca. I Dulus. Seruus conditione no tn peccati misera ser uitate. Sed: dei quadā nobilita te: qliter moyses z david ser ui fut appellati z maria ancil la. c Scdm fide ele. i. quaz tenet vel q saluant electi dei. z ideo p ea magis laboradu. d In spem vi. eter. Nec res hic fruct? aplici officij. Per B comēdat officiu aplicu: no tepidi? agendū. e Pro misit. Sz quō pmisit: cū nodū hoies essent qbus pmit teret: qz i ei? eternitate z in ipso verbo eidē coeterno iā pdestinatioe fixū erat qd suo tpe futurū erat. Promi sit q ante tpa: qz i se eterno sic fixerat ante qz tps esset: qd cū creaturis cepit. Nō enī possum? dicere fuisse ali qd tēpus qn de? nodū fecerat aliquid. f Ante tpa zc. Nō recens pmisio: sed ante tpa oim seculoz: z vt certius sit. g Manifestauit. cōgruis tēporib? .i. ver bū. i. filii: hec est vita eterna. h Filio fm cōem si dē. i. catholici nō pziatā alicui? catholico n grece: cōe vel vniuersale dicit latine. i. hui? rei gratia. Primo dicit quid agere debeat z quales ordinare psbyteros: incipies ita hui? rei grā zc. dū hec recollit sicut ei dispo suerat: monet exequi. k Presbyteros. At pastoralis cure on? facili sustineat: p multos diuisū. l Sine cri mine. Si dixisset sine pctō: nullus in ecclia recte posset ordinari

Argumentū in epistolam ad Titum incipit.

Ituz comonefacit z instruit de cōstitutione psbyterij: z de spūali puer satioe: z hereticis vitadis: q i tra ditionib? iudaicis credūt. Scribens ei a nicopoli.

Argumentū finit. Epistola pauli ad Titū incipit: Ca. I

Dulus seru? dei: apostol? aut iesu xpi fm fidem electozū dei: et

est i spem vite eterne: quaz pmisit q nō metif de? ante tpa secula

ria: manifestauit aut tēporib? suis verbū suū in pdicatione: q cre dita est mihi fm pceptū saluato ris nostri dei titō dilecto filio fm cōem fidem: grātia z pax a deo patre et xpo iesu saluatore no

stro hui? rei gratia reliq te crete: vt ea q defunt corrigas: z pstitu

as p ciuitates psbyteros: sicut z ego tibi disposui. Si qs sine cri

mine. Si dixisset sine pctō: nullus in ecclia recte posset ordinari

ade zc. postil. sicut z magistri i Blo. exponit de veste cōsulari. Burg. obicit dices q Hiero. penulā dicit volumē hebreū: sz bñs Hiero. b nō facit fm ppriā sz alioz expositionē: dicit nāq volumē hebreū re plico: qd paul? fm quosdā penulā vocat. Nec prinet vt dicit Burg. ad inanē gliam: p veste hic dictā penulā aplm se oñdere fore citē ro manū. nā nō magis ad vanitatē prinet B face re p veste qz p vocalē ptefationē qd tn apls sepe legit fecisse spāliter qñ cesarē appellauit. Nec valet rō Bur. qm supflue exprimeret li ber vn? qñ indiffinite dz de libris: nec digni tas alicui? libri hmoi supfluitatem tollit: vt si qs deposuisset bibliā cū multis alijs libris su pflue diceret: Remittite mihi libros z bibliā: nā cū qs dicit de libris vtiqz principaliter de pncipaliozib? loquit et scūdario de min? pncipalib?: sz si qd iter libros eēt qd nomē libi nō digne reciperet merito specificare: iō apls addidit specificādo mēbranas: vide in littera nō est magne speculationis.

Postilla fratris Nicolai de lyra sup episto la Pauli ad Titū incipit. Ca. I Dul? seruus dei. Hic incipit epla Pauli ad Titū. q diuidit i tres ptes. i. in salutationē z psecutio nē. ibi: hui? rei grā: z cōclusionē ibi: Salutat te in fine eple. In pā ma pte pzo ponit psona saluatis qzū ad no mē. cū dz: Paul?. z rō hui? nois dicta fuit in principio eple ad romanos: z qzū ad religio nē. cū dz: b Seruus dei. i. fidelis xpian?: et qzū ad officij dignitatē. cū dz: c Apis autē iesu xpi fm fidē. i. ad pdicādū fidem. d Et agni. ve. dei. B dicit ad excludēdū sciaz hūant tus iuentā: i. qb? sūt aliq fallitates admittit vt puz p Aristotelē: q lz veri? alijs scripserit aliq tn falsa admiscuit: vt d eternitate mundi z de numero itelligētiarū z hmoi. e Que fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata. f In spem vite eterne. p hec cōsequēde. g Quā pmisit q nō metif de? .i. cuz sit ipsa veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno. Et accipit pmisio hic p pdestinatione dei: q ab eterno dare electis ordinauit grām z glo riā. Sz qz effect? hui? pdestinationis est in tpe. Ideo subdit: i Manifestauit aut tpb? su is. i. ab eo dispositis z ordinatis. k Verbū suū. i. filii incarnatū. l In pdicationē. i. p pdicationē. s. xpi z discipuloz suoz. iō subdit: m Que credita ē mihi. tāqz fidei pdicatori. n Scdm pce. salua. no. dei. vt puz Act. xliij. Sepate mihi barnabā z saulū. scdo ponit pfo na salutata. cū dz: o Tito di. si. fm cōem si dē. i. catholici: catholico enī grece latine p gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: filio fm cōem fidē. ad oñdēdū q tit? nō erat filius ei? carnalis: sz spūalis. tertio ponunt optata bona. cū dz: p Gra. in pscnt. q Et pax. in futuro. nā beatitudo qerat totaliter hois appetitū. r A deo patre. q ē grē z beatitudi nis cā pncipalis effectiua. tn cū filio z spūsetō nā opa trinitat? sūt indiuisa. s At xpo iesu. qz eius humanitas est cā instrumētalis cōiucta. t Pul? rei. Hic i cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru it de ordinatioe ecclie. scdo de informatioe plebis sibi comisse se. ca. Prima in duas. qz primo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eu de ordinatione ec clesie qzū ad episcopos z psbyteros: instituerat enī eu paulus cre tensen archiepiscopū: z sic ad eu ptinebat ordinatio toti? pncince. Sciendū etiā q sub noie psbyterozū intelligit etiā epoz: z ecōuerso sub noie epoz itelligit psbyteros: sicut dicitū fuit plent? .s. j. Timo. iij. dicit igit: hui? rei grā. i. ppter pdicationē fidei catholice. v Reliqui te crete. institues te ibi archiepū. p Et ea que defūt. de bona dispositione ecclie. y Corrigas. in melius reformatōdo. z At constituas per ciuitates psbyteros. fm exigentiam populo rum. a Sicut z ego disposui tibi. in forma que sequet. b Si quis sine crimine est. Ille ei qui cōstituit psbyter vel episco pus debet esse integre fame z fidei. ista aut cōditio z alie sequentes debent esse excellēt? in epō: qz in sacerdote curato.

Postilla fratris Nicolai de lyra sup episto la Pauli ad Titū incipit. Ca. I Dul? seruus dei. Hic incipit epla Pauli ad Titū. q diuidit i tres ptes. i. in salutationē z psecutio nē. ibi: hui? rei grā: z cōclusionē ibi: Salutat te in fine eple. In pā ma pte pzo ponit psona saluatis qzū ad no mē. cū dz: Paul?. z rō hui? nois dicta fuit in principio eple ad romanos: z qzū ad religio nē. cū dz: b Seruus dei. i. fidelis xpian?: et qzū ad officij dignitatē. cū dz: c Apis autē iesu xpi fm fidē. i. ad pdicādū fidem. d Et agni. ve. dei. B dicit ad excludēdū sciaz hūant tus iuentā: i. qb? sūt aliq fallitates admittit vt puz p Aristotelē: q lz veri? alijs scripserit aliq tn falsa admiscuit: vt d eternitate mundi z de numero itelligētiarū z hmoi. e Que fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata. f In spem vite eterne. p hec cōsequēde. g Quā pmisit q nō metif de? .i. cuz sit ipsa veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno. Et accipit pmisio hic p pdestinatione dei: q ab eterno dare electis ordinauit grām z glo riā. Sz qz effect? hui? pdestinationis est in tpe. Ideo subdit: i Manifestauit aut tpb? su is. i. ab eo dispositis z ordinatis. k Verbū suū. i. filii incarnatū. l In pdicationē. i. p pdicationē. s. xpi z discipuloz suoz. iō subdit: m Que credita ē mihi. tāqz fidei pdicatori. n Scdm pce. salua. no. dei. vt puz Act. xliij. Sepate mihi barnabā z saulū. scdo ponit pfo na salutata. cū dz: o Tito di. si. fm cōem si dē. i. catholici: catholico enī grece latine p gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: filio fm cōem fidē. ad oñdēdū q tit? nō erat filius ei? carnalis: sz spūalis. tertio ponunt optata bona. cū dz: p Gra. in pscnt. q Et pax. in futuro. nā beatitudo qerat totaliter hois appetitū. r A deo patre. q ē grē z beatitudi nis cā pncipalis effectiua. tn cū filio z spūsetō nā opa trinitat? sūt indiuisa. s At xpo iesu. qz eius humanitas est cā instrumētalis cōiucta. t Pul? rei. Hic i cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru it de ordinatioe ecclie. scdo de informatioe plebis sibi comisse se. ca. Prima in duas. qz primo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eu de ordinatione ec clesie qzū ad episcopos z psbyteros: instituerat enī eu paulus cre tensen archiepiscopū: z sic ad eu ptinebat ordinatio toti? pncince. Sciendū etiā q sub noie psbyterozū intelligit etiā epoz: z ecōuerso sub noie epoz itelligit psbyteros: sicut dicitū fuit plent? .s. j. Timo. iij. dicit igit: hui? rei grā. i. ppter pdicationē fidei catholice. v Reliqui te crete. institues te ibi archiepū. p Et ea que defūt. de bona dispositione ecclie. y Corrigas. in melius reformatōdo. z At constituas per ciuitates psbyteros. fm exigentiam populo rum. a Sicut z ego disposui tibi. in forma que sequet. b Si quis sine crimine est. Ille ei qui cōstituit psbyter vel episco pus debet esse integre fame z fidei. ista aut cōditio z alie sequentes debent esse excellēt? in epō: qz in sacerdote curato.

Postilla fratris Nicolai de lyra sup episto la Pauli ad Titū incipit. Ca. I Dul? seruus dei. Hic incipit epla Pauli ad Titū. q diuidit i tres ptes. i. in salutationē z psecutio nē. ibi: hui? rei grā: z cōclusionē ibi: Salutat te in fine eple. In pā ma pte pzo ponit psona saluatis qzū ad no mē. cū dz: Paul?. z rō hui? nois dicta fuit in principio eple ad romanos: z qzū ad religio nē. cū dz: b Seruus dei. i. fidelis xpian?: et qzū ad officij dignitatē. cū dz: c Apis autē iesu xpi fm fidē. i. ad pdicādū fidem. d Et agni. ve. dei. B dicit ad excludēdū sciaz hūant tus iuentā: i. qb? sūt aliq fallitates admittit vt puz p Aristotelē: q lz veri? alijs scripserit aliq tn falsa admiscuit: vt d eternitate mundi z de numero itelligētiarū z hmoi. e Que fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata. f In spem vite eterne. p hec cōsequēde. g Quā pmisit q nō metif de? .i. cuz sit ipsa veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno. Et accipit pmisio hic p pdestinatione dei: q ab eterno dare electis ordinauit grām z glo riā. Sz qz effect? hui? pdestinationis est in tpe. Ideo subdit: i Manifestauit aut tpb? su is. i. ab eo dispositis z ordinatis. k Verbū suū. i. filii incarnatū. l In pdicationē. i. p pdicationē. s. xpi z discipuloz suoz. iō subdit: m Que credita ē mihi. tāqz fidei pdicatori. n Scdm pce. salua. no. dei. vt puz Act. xliij. Sepate mihi barnabā z saulū. scdo ponit pfo na salutata. cū dz: o Tito di. si. fm cōem si dē. i. catholici: catholico enī grece latine p gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: filio fm cōem fidē. ad oñdēdū q tit? nō erat filius ei? carnalis: sz spūalis. tertio ponunt optata bona. cū dz: p Gra. in pscnt. q Et pax. in futuro. nā beatitudo qerat totaliter hois appetitū. r A deo patre. q ē grē z beatitudi nis cā pncipalis effectiua. tn cū filio z spūsetō nā opa trinitat? sūt indiuisa. s At xpo iesu. qz eius humanitas est cā instrumētalis cōiucta. t Pul? rei. Hic i cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru it de ordinatioe ecclie. scdo de informatioe plebis sibi comisse se. ca. Prima in duas. qz primo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eu de ordinatione ec clesie qzū ad episcopos z psbyteros: instituerat enī eu paulus cre tensen archiepiscopū: z sic ad eu ptinebat ordinatio toti? pncince. Sciendū etiā q sub noie psbyterozū intelligit etiā epoz: z ecōuerso sub noie epoz itelligit psbyteros: sicut dicitū fuit plent? .s. j. Timo. iij. dicit igit: hui? rei grā. i. ppter pdicationē fidei catholice. v Reliqui te crete. institues te ibi archiepū. p Et ea que defūt. de bona dispositione ecclie. y Corrigas. in melius reformatōdo. z At constituas per ciuitates psbyteros. fm exigentiam populo rum. a Sicut z ego disposui tibi. in forma que sequet. b Si quis sine crimine est. Ille ei qui cōstituit psbyter vel episco pus debet esse integre fame z fidei. ista aut cōditio z alie sequentes debent esse excellēt? in epō: qz in sacerdote curato.

Postilla fratris Nicolai de lyra sup episto la Pauli ad Titū incipit. Ca. I Dul? seruus dei. Hic incipit epla Pauli ad Titū. q diuidit i tres ptes. i. in salutationē z psecutio nē. ibi: hui? rei grā: z cōclusionē ibi: Salutat te in fine eple. In pā ma pte pzo ponit psona saluatis qzū ad no mē. cū dz: Paul?. z rō hui? nois dicta fuit in principio eple ad romanos: z qzū ad religio nē. cū dz: b Seruus dei. i. fidelis xpian?: et qzū ad officij dignitatē. cū dz: c Apis autē iesu xpi fm fidē. i. ad pdicādū fidem. d Et agni. ve. dei. B dicit ad excludēdū sciaz hūant tus iuentā: i. qb? sūt aliq fallitates admittit vt puz p Aristotelē: q lz veri? alijs scripserit aliq tn falsa admiscuit: vt d eternitate mundi z de numero itelligētiarū z hmoi. e Que fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata. f In spem vite eterne. p hec cōsequēde. g Quā pmisit q nō metif de? .i. cuz sit ipsa veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno. Et accipit pmisio hic p pdestinatione dei: q ab eterno dare electis ordinauit grām z glo riā. Sz qz effect? hui? pdestinationis est in tpe. Ideo subdit: i Manifestauit aut tpb? su is. i. ab eo dispositis z ordinatis. k Verbū suū. i. filii incarnatū. l In pdicationē. i. p pdicationē. s. xpi z discipuloz suoz. iō subdit: m Que credita ē mihi. tāqz fidei pdicatori. n Scdm pce. salua. no. dei. vt puz Act. xliij. Sepate mihi barnabā z saulū. scdo ponit pfo na salutata. cū dz: o Tito di. si. fm cōem si dē. i. catholici: catholico enī grece latine p gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: filio fm cōem fidē. ad oñdēdū q tit? nō erat filius ei? carnalis: sz spūalis. tertio ponunt optata bona. cū dz: p Gra. in pscnt. q Et pax. in futuro. nā beatitudo qerat totaliter hois appetitū. r A deo patre. q ē grē z beatitudi nis cā pncipalis effectiua. tn cū filio z spūsetō nā opa trinitat? sūt indiuisa. s At xpo iesu. qz eius humanitas est cā instrumētalis cōiucta. t Pul? rei. Hic i cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru it de ordinatioe ecclie. scdo de informatioe plebis sibi comisse se. ca. Prima in duas. qz primo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eu de ordinatione ec clesie qzū ad episcopos z psbyteros: instituerat enī eu paulus cre tensen archiepiscopū: z sic ad eu ptinebat ordinatio toti? pncince. Sciendū etiā q sub noie psbyterozū intelligit etiā epoz: z ecōuerso sub noie epoz itelligit psbyteros: sicut dicitū fuit plent? .s. j. Timo. iij. dicit igit: hui? rei grā. i. ppter pdicationē fidei catholice. v Reliqui te crete. institues te ibi archiepū. p Et ea que defūt. de bona dispositione ecclie. y Corrigas. in melius reformatōdo. z At constituas per ciuitates psbyteros. fm exigentiam populo rum. a Sicut z ego disposui tibi. in forma que sequet. b Si quis sine crimine est. Ille ei qui cōstituit psbyter vel episco pus debet esse integre fame z fidei. ista aut cōditio z alie sequentes debent esse excellēt? in epō: qz in sacerdote curato.

Postilla fratris Nicolai de lyra sup episto la Pauli ad Titū incipit. Ca. I Dul? seruus dei. Hic incipit epla Pauli ad Titū. q diuidit i tres ptes. i. in salutationē z psecutio nē. ibi: hui? rei grā: z cōclusionē ibi: Salutat te in fine eple. In pā ma pte pzo ponit psona saluatis qzū ad no mē. cū dz: Paul?. z rō hui? nois dicta fuit in principio eple ad romanos: z qzū ad religio nē. cū dz: b Seruus dei. i. fidelis xpian?: et qzū ad officij dignitatē. cū dz: c Apis autē iesu xpi fm fidē. i. ad pdicādū fidem. d Et agni. ve. dei. B dicit ad excludēdū sciaz hūant tus iuentā: i. qb? sūt aliq fallitates admittit vt puz p Aristotelē: q lz veri? alijs scripserit aliq tn falsa admiscuit: vt d eternitate mundi z de numero itelligētiarū z hmoi. e Que fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata. f In spem vite eterne. p hec cōsequēde. g Quā pmisit q nō metif de? .i. cuz sit ipsa veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno. Et accipit pmisio hic p pdestinatione dei: q ab eterno dare electis ordinauit grām z glo riā. Sz qz effect? hui? pdestinationis est in tpe. Ideo subdit: i Manifestauit aut tpb? su is. i. ab eo dispositis z ordinatis. k Verbū suū. i. filii incarnatū. l In pdicationē. i. p pdicationē. s. xpi z discipuloz suoz. iō subdit: m Que credita ē mihi. tāqz fidei pdicatori. n Scdm pce. salua. no. dei. vt puz Act. xliij. Sepate mihi barnabā z saulū. scdo ponit pfo na salutata. cū dz: o Tito di. si. fm cōem si dē. i. catholici: catholico enī grece latine p gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: filio fm cōem fidē. ad oñdēdū q tit? nō erat filius ei? carnalis: sz spūalis. tertio ponunt optata bona. cū dz: p Gra. in pscnt. q Et pax. in futuro. nā beatitudo qerat totaliter hois appetitū. r A deo patre. q ē grē z beatitudi nis cā pncipalis effectiua. tn cū filio z spūsetō nā opa trinitat? sūt indiuisa. s At xpo iesu. qz eius humanitas est cā instrumētalis cōiucta. t Pul? rei. Hic i cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru it de ordinatioe ecclie. scdo de informatioe plebis sibi comisse se. ca. Prima in duas. qz primo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eu de ordinatione ec clesie qzū ad episcopos z psbyteros: instituerat enī eu paulus cre tensen archiepiscopū: z sic ad eu ptinebat ordinatio toti? pncince. Sciendū etiā q sub noie psbyterozū intelligit etiā epoz: z ecōuerso sub noie epoz itelligit psbyteros: sicut dicitū fuit plent? .s. j. Timo. iij. dicit igit: hui? rei grā. i. ppter pdicationē fidei catholice. v Reliqui te crete. institues te ibi archiepū. p Et ea que defūt. de bona dispositione ecclie. y Corrigas. in melius reformatōdo. z At constituas per ciuitates psbyteros. fm exigentiam populo rum. a Sicut z ego disposui tibi. in forma que sequet. b Si quis sine crimine est. Ille ei qui cōstituit psbyter vel episco pus debet esse integre fame z fidei. ista aut cōditio z alie sequentes debent esse excellēt? in epō: qz in sacerdote curato.

Postilla fratris Nicolai de lyra sup episto la Pauli ad Titū incipit. Ca. I Dul? seruus dei. Hic incipit epla Pauli ad Titū. q diuidit i tres ptes. i. in salutationē z psecutio nē. ibi: hui? rei grā: z cōclusionē ibi: Salutat te in fine eple. In pā ma pte pzo ponit psona saluatis qzū ad no mē. cū dz: Paul?. z rō hui? nois dicta fuit in principio eple ad romanos: z qzū ad religio nē. cū dz: b Seruus dei. i. fidelis xpian?: et qzū ad officij dignitatē. cū dz: c Apis autē iesu xpi fm fidē. i. ad pdicādū fidem. d Et agni. ve. dei. B dicit ad excludēdū sciaz hūant tus iuentā: i. qb? sūt aliq fallitates admittit vt puz p Aristotelē: q lz veri? alijs scripserit aliq tn falsa admiscuit: vt d eternitate mundi z de numero itelligētiarū z hmoi. e Que fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata. f In spem vite eterne. p hec cōsequēde. g Quā pmisit q nō metif de? .i. cuz sit ipsa veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno. Et accipit pmisio hic p pdestinatione dei: q ab eterno dare electis ordinauit grām z glo riā. Sz qz effect? hui? pdestinationis est in tpe. Ideo subdit: i Manifestauit aut tpb? su is. i. ab eo dispositis z ordinatis. k Verbū suū. i. filii incarnatū. l In pdicationē. i. p pdicationē. s. xpi z discipuloz suoz. iō subdit: m Que credita ē mihi. tāqz fidei pdicatori. n Scdm pce. salua. no. dei. vt puz Act. xliij. Sepate mihi barnabā z saulū. scdo ponit pfo na salutata. cū dz: o Tito di. si. fm cōem si dē. i. catholici: catholico enī grece latine p gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: filio fm cōem fidē. ad oñdēdū q tit? nō erat filius ei? carnalis: sz spūalis. tertio ponunt optata bona. cū dz: p Gra. in pscnt. q Et pax. in futuro. nā beatitudo qerat totaliter hois appetitū. r A deo patre. q ē grē z beatitudi nis cā pncipalis effectiua. tn cū filio z spūsetō nā opa trinitat? sūt indiuisa. s At xpo iesu. qz eius humanitas est cā instrumētalis cōiucta. t Pul? rei. Hic i cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru it de ordinatioe ecclie. scdo de informatioe plebis sibi comisse se. ca. Prima in duas. qz primo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eu de ordinatione ec clesie qzū ad episcopos z psbyteros: instituerat enī eu paulus cre tensen archiepiscopū: z sic ad eu ptinebat ordinatio toti? pncince. Sciendū etiā q sub noie psbyterozū intelligit etiā epoz: z ecōuerso sub noie epoz itelligit psbyteros: sicut dicitū fuit plent? .s. j. Timo. iij. dicit igit: hui? rei grā. i. ppter pdicationē fidei catholice. v Reliqui te crete. institues te ibi archiepū. p Et ea que defūt. de bona dispositione ecclie. y Corrigas. in melius reformatōdo. z At constituas per ciuitates psbyteros. fm exigentiam populo rum. a Sicut z ego disposui tibi. in forma que sequet. b Si quis sine crimine est. Ille ei qui cōstituit psbyter vel episco pus debet esse integre fame z fidei. ista aut cōditio z alie sequentes debent esse excellēt? in epō: qz in sacerdote curato.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

† 93. di. les gimus p? pncipi.

ordinari minister. Multi enim baptizati fideles sunt sine crimine sine peccato...

1. Job. 1. c.

25. di. c. vnu. 9. nuc. aut. 26. di. 9. 1. et per eorum. 4. 7. dist. 9. 1. di. c. 1.

43. di. c. 1. 45. di. c. 1. 1. q. 1. c. d. 9.

2. Cor. 7. c.

Act. 7. f

Ad Titum Ca. I

Nico.de lyra

Ani? vxoris vir. post baptismum: ut dicitur. s. i. timo. iij. q. filios ha. fi. lz no oportet ipm habere filios: qz poterat co...

a s no peccato. s peccō criminali. vel infancia criminali. b s i q spēs cōtinēte r sacramētū.

a b mune est vnus vxoris vir: filios sane fidei.

habēs fideles: nō in accusatiōe luxurię: aut nō subditos. t opoztet ei episcopū sine crimine eē si-

cut dei dispēfatorē: nō supbū: nō iracūdū: nō vinolētū: nōn pūssio-

rē: nō turpis lucri cupidū: s; ho- spitalē: benignū: prudētē: sobriū

iūstū factū: cōtinētē: amplectē- tē eū qui fm doctrinā ē fidelē ser-

monē: vt potēs sit exhortari i do- ctrina sana: r eos q cōtradiciunt

arguere. Sūt enī multi et inobe-

diētes vaniloqui r seductores: maxime qui de circūcisionē sūt:

qs oportet redargui: qui vniuer-

sas domos subuertūt: docentes

q nō oportet turpis lucri gratia.

Dixit quidā ex illis ppius ipso:

rū ppheta: Aretenses semp men-

daces: male bestie: ventris pigri

Testimoniū hoc verū ē. Quā m-

ob causā increpa illos dure: vt s-

ni sint i fide: nō itēdētes iudāicis

ptus fuit vnus iter eos: s; tñ ppheta large r participatiue in- qstū verū dicit: sicut r pphete vera loquunt: r subdit ei? dicitū...

ordinari minister. Multi enim baptizati fideles sunt sine crimine sine peccato. In hac vita nemine deserim: nō qz pcti aliqd remaneat qd in baptilmate nō dimittat. S; qz no bis in hui? vite infirmitate manētib? quotidie fieri nō qe- scunt: q fideliter orātib? q̄tidie remittant. Quālibet val- de iustū discuntias i hac vita: nō ē tñ sine peccō. In Jobānes: Si dixerim? qz pec- catū nō habem? nos ipsos seducimus r veritas i nobis nō est. S; plane. Multi iusti dicit sūt sine q̄rela qd intelligit si- ne crimine. Nulla enī q̄rela iusta est de his q nō habēt crimē. Crimē q̄ q̄rela. i. pctm̄ graue accusatiōe r dānatione di- gnissimū: vt homicidiū adulterium aliq̄ imūdicia fornicationis: furtū: fraus et hmoi. q̄ cū ceperit hō nō habere incipit caput erigere in libertatē. sed ista incho- ata est nō pfecta libertas. a Unius vxoris vir. Post baptismū: qz nouo ho- mini nō stupra: nec aliq̄ q̄ ante fuerūt ob- sunt. Hinc snie cōtradicit Aug? his ver- bis acuti? intelligūt q̄ nec cū q̄ catheci- min? vel pagan? habuit alterā ordinā- dū cēsuerūt: qz de sacramēto agit: nō de pctō. Mā i baptilmo pctā oīa dimittūt. Et q̄ dicit: Si nupserit hō nō peccat. satis declarauit nuptias non esse pctm̄. Propter sanctitatē aut sacramenti sicut femina: si cathecumina vitata ē: nō pōt post baptismū inter virgines dei cōfeca- ri: ita nō absurde vīū ē btgamū nō pec- casse: s; normā sacramēti amississe: nō ad vite meritū: sed ad ordinatiōis ecclīasti- ce signaculū necessariā. Et sicut plures antiquoz patrū vxores significauerunt futuras ex oib? gētib? ecclīas vni viro subditas. i. xpō. Ita noster antistes. i. ep̄s vni? vxoris vir significat ex oibus gētib? vnitatē: vni viro xpō subditam. Itaq; sicut duobus dn̄is seruire: sic ab vno deo apostatare: r i alteri? supstitu- tiōne ire nō lz. b Filios habens fide. Nec saltē de luxuria accusatos: vel sibi nō subditos. Alloquin nec ipes i illo ē corrigēdi alios nec frontē habet ad ali- os talū cobabitatoz. c Oportet ei rē. Talis debet cōstitui: necesse ē enī ad tra- ctiōnē officij eū esse sine crimine. i. irre- p̄bēnsibile ep̄iscopū: hic apte ostēdit p̄sby- teroz noīe ep̄os. s. fuisse designatos. d Cōtradicit. Cōtradictōes ei nō vno mō intelligēdi sunt paucissimi quippe nobis cōtradictūt loquēdo: s; multi ma- le vīuēdo. Quis enī audet ap̄tissime lo- quēdo cōtradictere veritati: Nō cōtradi- cūt multi lingua s; vita: quos redargue- re bonū opus ē: grādis sarcina clū? ar- duns. e Dixit quidā ex illis. Aug? Iste fuit. Ep̄igenides cretensis i cui? libris β inuenit: q̄ hō iter pphetas dei nō inuenit: nec ei? ppheta ad illa dei clo- qua ptinet q̄ iudeis sūt credita: r iō no- mē ei? nō cōmemorauit ap̄ls sicut solet cōmemorare pphetas dei dīcēs: sicut et dauid dicit vel Esaias. Vel cū tacit? no- minib? illoz dicit sicut scriptū ē r ea scri- ptura intelligit i q̄ ē auctoritas dei. Hō aut in erudit? canis rabiosus veritatē oblatrās ausus est dicere istū de pphētis iudeoz fuisse: s; quo ait ap̄ls: Dixit qdā rē. Dixit qdā rē. Licet diuīe au- ctoritati. vñ voluerit qd verū inuenit testimoniū sumere: sicut r paul? vt legit i actib? ap̄lozū cū loqueret̄ athenien- sib?: ait de deo: In illo vniū? mouemur r sum? sicut r qdā fm vos dixerūt. Et de atheniensis are i scriptiōne ait: Inueni arā i q̄ subscriptū ē. Ignoto deo. Ita diuina aucto- ritas vnde cūq; sumit: qd necessariū inuenit: s; nō oīa q̄ tbi scripta sūt accipienda cōfirmat. vñ i lege p̄ceptū ē iudeis vt si mācipiū gētile emerēt ei? p̄ll raderent: r vnguiū incre-

mentia

20.21. d mēta abscederent. Deinde ad vñs domesticos assumere: ita vanis atq; supfluis gētiliū sup- stitionū r poctariū sententijs abzalis r decisis: qđ purū repertū fuerit ad ministeriū dom' dei assu- mēdū ē. a Mādat' ho. Quia mādata legis post manifestā vitatē iā boim nō dei mādata sūt.

b Auertētū. Spūalis intelligētie. Quēqd enī aduerlus vitatē opponi tur hūana ineteratio est. Ideo mādata hoim r fa- bulas appellat q; narrat: q; nescitēs vim scriptu- rarū r iteriora: x̄bozū le- gis colorē sequūf nō sa- porē putāt ei nūq; rece- dēdū eē ab his q; moyses tradidit vtpote de escay differētia. c Dia mun. rē. Qđ ipū negāt. iō q; i lege qđā moyses phibu- it: r ab imūdis mūda dis- creuit. Hoc aut nō fm na- turas q; de' creauit itel- ligi voluit: s; fm signifi- cationes. Omnia g; mū- da sūt mūdis fm natu- ras. Si i benefi: Vidit de' cūta q; fecerat r erāt valde bona. Scdm signi- ficatiōes qđā imūda sūt iudeis: nec nobis oīa ap- ta sūt: vel ppter salutem corpōrū: vel ppter cōsue- tudinē hūane societatis. d Fact' aut ne. Si ne- gatio nō tm ligna fit: sed etiā factis: certe multos iuenim' antiq;pos q; ore cōfitent' xpm et morib' differunt ab eo. Quisq; fact' negat xpm antiq;pos est. Tales sunt oēs mali catholici: q; nō verbis s; fact' negāt. Nolite g; esse tāq; de fide securi: adiū- gite fidei recte vitā rectā vī xpm cōstēamini r ver- bis vera docēdo: r fact' bñ viuēdo. Nā si cōfite- mini x̄bis r nō factis: si des talū morū pprie si- des est demonioy.

16.1. d t Aūt lo. Ca. II Sanā doctrinā. Dec sūt q; ad bo- nos mores ptinet. f In ba. san. Ar. s. earū inces- sus mor' vult' sermo p- ferāt s̄citatē. g Mon vi. mul. Solēt ei eē qđaz q; corpi s frigeētē lu- ria vitio se p libidine de- derūt. h Bñ docē. Nō qđē publice viros s; pri- uate. i Et vi. suos a. Quos naturali affectu naturāl' diligūt: amant etiā pudica dilectio: vt. f. cū pudore viris debitus poti' reddat q; erigant. k Et nō blasphem. Hoc ad senes. r ad oīa supiora pōt referre. q. hortare se- nes r anus r adolescētulas vt ita se habeāt vt dixi qđ iō facere debēt: vt nō blas. rē. l Iuuenes sūr bo. Quia iuuen' pmprior ē ad lapsū: cōtineri iū- be' qđ vt facili' sit: magistrū iu bet formā eē: vt qđ docet x̄bis oīdat factis: vt ita pphani erubescāt. m In oib'. rē. Bis eī q; male viuūt i cōspectu eoz

quisbus

mortua fuerūt in passiōe xpi. r iō qđqd d; de necessaria obseruatione eoz totū ē fabulosū r falsū. a Et mā. ho. rē. fecerāt enī iudei multa statuta p- quozū obseruationes irritabāt pcepta diuina fm q; improperat eis salua- tor. Matth. xv. d. Quare irritū fecistis mādatū dei ppter traditionem vestrā? b Dia. cibaria. c Vīda. supple sūt. d Mūdis. i. p baptis- mū s̄cificatis. e Quinqnat' aut r infidelib' nī- bil ē mūdū: r subdit cā cū d;: f S; inqnatē sūt eo- rū mēs r cōscia. ppter qđ dicit saluator. Matth. xv. Nō qđ irrat i os coinqnat' boiem. f. cib': s; qđ pce- dit ex ore h coinqnat' boiem. f. detractiones: blasphe- mie r hmōi: q; pmo pcedūt ex corde malo r cōscia coinqnata. g Cōfite' se rē. dicētes se esse xpianos false tm. iō subdit: h Fact' aut negāt cū sint ab omni nati. deo. i Et incredibiles. i. increduli. k Et ad oē opus bonū reprobi: q; nullū opus pōt esse bonū meritoze sine fide: Heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo. Capitulo. ij. vbi dicit in postil. Et p; p Aris. q; lz veri' alijs sc̄pserat aliq; tm falsa imiscuit.

additio. Nō videt Aris. cōcludere se as- serere eternitatē mūdi: s; potius istud relinquere tāq; pbleuma neutrū. lz ei pbat q; materia pma nō sit generabilis nec corruptibilis: s; q; generatio vni' ē corruptio alterius r hmōi. ex his nō sequit' q; mūdus incipit eē p modū creatiōis. S; lz i nono meth. cōcludat nūcrū intelligētiarū se- parataz h ē fm cōsiderationē motū orbū celestiu' r ē pcessus naturalis: q; ad cognoscēdū intelligibi- lia nō possum' naturāl' puenire nisi p sensibilia: sed fm sniam sc̄rōzū q; scripturas diuinas scrutāt' substā- tie imateriales exscribūt q̄si incorpabiliter fm multi- tudinē substātiarū materiales.

Replica. In epla ad Titū. i. ca. vbi postil- lator dicit Aris. i plurib' bñ scri- bēt: falsitates tm sepe inseruisse: sicut eternitatē mū- di. r numerū intelligētiarū rē. Bur. hic sicut r Job. j. nitit' Aris. defendere ab errorib' illis i qđ' tm schola parisiēsis eū dānavit: r corruptionē illi' vide Job. j. Aūt. Post q; apls instruit Titū Ca. II de ordinatiōe ministroy ecclie. hic p̄r instru- it eū de informatiōe plebis sibi cōmissē: r pri- mo q̄tū ad aliquos spālter. sc̄dō q̄tū ad oēs gene- raliter se. ca. Prima in tres fm tres gradus hoim: ptes patebūt psequēdo. In prima pte docet eū q; tū ad eos q; sūt i statu senilit' dicēs: Tu aut loquere: informādo pplm. m Que de. sanā do. i morib'. n Senes vt sobrii sint. i. moderati i actib' suis: q; exigit maturitas etatis. o Pudici. i. casti. q; ptra- riū ē valde detestabile i antiq;: eo q; i eis frigeat ca- lor naturalis. p Prudētes. in agibilib': q; debet esse i eis acq̄sūtū p expientā lōgi tps. q Sani i fi- de. absq; admixtiōe erroris. r In dilectiōe. q; ē for- ma fidei. s In patiētia. sūr sint sani ita q; nō fran- gant p impatiētiā i aduersis. t Anus sūr i habi- san. i. religioso r honesto supple sint. v Nō crimi- natrices. i. iponētes de facili crimina iuēculis. x Nō multo vi. seruiētes. nā potatio vini excessiua inducit ad fractiōnē castitatis vidualis. y Bene docētes. nō publico: sed i secreto inuiores mulieres. z Adolescētulas. hec est sc̄da ps in q; instruit eū s; psonis existētib' i statu iuuenit'. d. Adolescētulas. supple admone. a Et viros suos amēt. sicut seip- sas: q; vir r vxor sūt vna caro. b Filios suos dili- gāt. nō solū q̄tū ad corpus eos nutriēdo: sed etiā q; tū ad aīam eos i morib' informādo. c Pruden- tes. supple eē in gubernatione dom' r familie. d Castas. castitate cōiugali. e Sobrias. i cibo r potu. qđ multū facit ad castitatē seruādā. f Domus curā ha. r nō p alienas dom' vagātes. g Benignas. erga oēs. h Subditas vi. suis. vt nobilitate vel diuitijs elate nolint eis obedire. i Et nō blasphemē verbū dei. i. doctrina euāgelica: r refer' h ad oīa p̄dica r etiā sequētia. tūc enī habitabāt xpiani itē infideles. r iō si fuissent incōpositi morib' infideles fidē catholice dēderēt. k Iuuenes similiter rē. q; iuuetis impellit ad sequēdū iper' passionū maxime cōcupiscentie carnalis: ppter qđ retinēda ē in freno sobrietatis: r quonia turpe est doctori eum cul- pa redarguit ipsum: r in moralibus magis mouent facta q; verba. Ideo cōsequenter informat Titū dicēs: l In oibus teipsum pbe exan- plum rē. informādo subditos factis.

quisbus

quisbus

quisbus

quisbus

quisbus

Ab pposit est: ...

Et doctri- na sal. rē. hoc referat ad oia p- dicta. s. ad fene- rānus r suos q. hortare oēs p- dicos vt ita se habeat: vt p- scriptū ē: vt ita omēt i actibus suis doctrinam sal. rē. b. nent. Ornāmē- tū doctozis est honesta vita dī scipnī. c. Ap- paruit enī. d. Oēs monendī sūt: qz oib⁹ na- tus ē: nullū ex- cludit. d. Sel- grā. i. xps q est grā dei: vel grā dei et sal. rē. i. d. ens r saluatoz noster. s. dei fill- us. r si inuisibil- sit in forma dei tū p gratiā ap- paruit in forma serui. e. Et ad uētū glo. Qui nō in infirmita- te vt pī sed in gloria et p- tate uenit p- mia da- turus sū meri- ta q i p- io aduē- tu adeo humil- fuit q nō solūz erudit: s. etiā dedit rē. f. Sctozem bo. rē. Cuta ad hoc redemit nos xps: vt pu- rā uita sctozes r repleti operi- b⁹ bonis dei be- redes esse possi- mus. g. Ar- gue. Itā nō aspe- re accipit cū p salute fieri scia- tur. Ca. III

73.9.5.c. li apud.

7 De cōse. di. 4. c. p- mū in erro- gatur.

7 De cōse. di. 5. c. ieu- nium.

746. di. 9. 1. et. 2. q. 7. c. sicut sacer- dotes.

Ad oē opus bonū rē. Quasi admo- ne vt ad maluz tardi sint: s. ad bonū parati: sci- entes qd singu- lis p- solut opoz- teat qz singulis paratur. i. Aram⁹ ei rē. Et si pbi essent qdā nrm: vera- tū sapientia care- bāt. k. Beni- gnitas. p. quaz dona

prebe exēplū bonoz opoz in doctri- na: i integritate: i grauitate. Uerbū sanū: irrep- hēibile: vt is q ex aduer- so est uerac: nihil habens malū di- cere de nobis. Seruos subditos dō- minis suis esse: in oib⁹ placētes nō p- trādicētes nōn fraudātes: s. i oib⁹ bonā fidē ostendentes vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni- bus. Appāruit ei gratia dei r salua- tois nostri omnibus hoibus erudi- ens nos: vt abnegātes impietātē r secularia desideria: sobrie r iuste et pie uiuamus in hoc seculo: expectā- tes beatā spem r aduētū glorie mā- gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oī iniq- tate: r mū- daret sibi pplm acceptabilē sectato- rē bonozū operū. Hec loquere r ex- hortare: r argue cuz omni imperio. Nemo te tōtēnat.

minis suis esse: in oib⁹ placētes nō p- trādicētes nōn fraudātes: s. i oib⁹

bonā fidē ostendentes vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni- bus. Appāruit ei gratia dei r salua-

tois nostri omnibus hoibus erudi- ens nos: vt abnegātes impietātē r

secularia desideria: sobrie r iuste et pie uiuamus in hoc seculo: expectā-

tes beatā spem r aduētū glorie mā- gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi:

qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oī iniq- tate: r mū-

daret sibi pplm acceptabilē sectato- rē bonozū operū. Hec loquere r ex-

hortare: r argue cuz omni imperio. Nemo te tōtēnat.

Admone illos principib⁹ r p- trātib⁹ subditos esse: dicto obedire: ad oē opus bonū paratos esse: neminē blasphemare: nō litigio- sos eē: s. modestos: oēm ostendētes

manuētudinē ad oēs hoies. Aram⁹ ei r nos aliqñ ispiētēs r increduli: er- rātes: fuiētēs desiderijs r volupta- tib⁹ varijs: i mālicia r iuidiā āgētes

odibiles: odiētēs iuicē. Cū aut bēni-

gnitas. p. quaz dona

In doctrina. informādo eos xbis sacris. b In in- tegritate. i. puritate mēt r corpis. c In gra. gest⁹ ex- terioris. d Uerbū sa. irrep. supple sit. e Et is q ex aduer. ē. i. aduersari⁹ fidei. f Creaf. i. cōfusus ad se ipsū reuertat. g Nihil ha. ma. dicere de nob: r sic tā- dē ad fidē p- uertat. h Seruos. Hec ē tertia ps i qz Ti- tū instruit de his q sūt i cōditione seruill. r primo ponit instructionē. scdo instructionis rō. ibi: Appāruit ei. Circa p- mū dicit apls: Seruos supple doce. i. Dñis suis eē. eis debitā reuerentiā r obsequiū exhibēdo: r si uere sint boni siue mali: fideles aut infideles. k In oib⁹ pla- nō ddi. At b intelligēdū ē de licit⁹ tū r honestis. l Itō frau. dños i reb⁹ vel obsequijs debet. m Si i oib⁹ fi- dē. i. fidelitatē. n Bonā ostē. uerbis r fact. o At doc. sal. no. dei ornēt i oib⁹: r b suis bonis morib⁹. b enī faciēdo sanct⁹ paulin⁹ seruicij regi infideli sic fidē suam morib⁹ ornanit q liberationē sui a seruitute r oim cūiū suozū meruit apud regē infidelē. p Appāruit. Hec po- nit dicte instructionis rō q accipit ex saluatoris exēplo: q dedit seipm p nobis: r subiecit ex saluatori vt nos re- dimeret a seruitute diaboli: p qd nō debet eē durū ser- uis fidelib⁹ dñis suis infidelib⁹ subijci: ppter qd dicit Appāruit ei grā dei r salua. nri. i. carne. p nobis assum- pta. q Eruditēs nos. xbis r exēplis. r Abne- ipie. i. idolatriā: sicut p oppositū pietas dī cult⁹ diuin⁹.

Et se. de. q redūt ad diuitias honores r delicias. Sobrie. in nobis. r Ar. in. ad. p. r. r. ad. deū. y. Auam⁹ i b se. fragili r trāstozio. iō. b. d. i. 3. Expectātes bea. spē. i. glām eternā a nob sparam.

Aduē. rē. nā i pmo aduētū uenit i hūilitate r sub- iectiōne. i. scdo uenit i glā r p- tate. r subdij b pmo ad- uētū. b Qui de. semetip. p nob. i humilitate factus obediēs vsp ad mortē crucis. c Nos re. ab oī iniq- tate. s. originali r actuali. d Et mū. p sacm baptisim⁹ q delect origiale r actuale. e Sibi pplm ap- gra- riā baptismalē. f Sctatozē bo. ope. ita q grā bap- tis malis nō def i vacuū: s. ad bñ opandū. g Hec lo. qz nozātes docēdo. h Et exhortare. iā scientes ad meli⁹ inducēdo. i. Ar argue. delinquentēs. k Cū oī iper- i. i. auctoritate pōtifficali. l Nemo te cō. platus enī ni- mis mollis cōtēptibilis reddis suis subdit. Ca. III

Admone. Post q apls Titū instruit d informa- tiōe ppli fm grad⁹ spales. Hic p- r instruit eū d informatione generaliter q ad oēs. r primo qua- liter se debeat hēre erga p- cipes. scdo ergo bereticos ho- mines. ibi: Bereticū. p- mia i duas. qz primo ponit instru- ctio. scdo instructionis rō. ibi: Aram⁹ ei. Circa primū di- cit: Admone illos. i. subditos tuos generalr. n P- trātib⁹ r p- trātib⁹. secularib⁹. o Subditos eē. sales et p- tates. pcedūt ex dei ordinatiōe q fm uolūtate iustitā fert regna. atqz cōstituit. Dan. ij. r iō q tali p- tati resistit ordinationi dei resistit. Ro. xij. p. Dicto. i. p- trātis.

Obedire. i. licit⁹. iō subdit: r Ad oē opus bo. pa- esse. i. b enī nō solū obediēdū s. deo cui⁹ minister est iu- dex siue p- trās: vt dī Ro. xij. s. Neminē blas. etiā iu- riantē: s. patienter tolerare: aut rōnabiliter obuiare. iō subdit: r Nō litigio. eē. s. modestos: mēsurā debite rōnis seruādo. nā aliqñ expedit de iniuriātib⁹ iusticiā querere: vt pote qñ ex tolerātia nutrit i insuriantib⁹ au- dacla malefaciēdi. v. Qm ostē. mānu eruditē. fm rō- nis dictamē. aliter nō eēt mānueto: s. magis puillānt- mītas. r Ad oēs hoies. tā fideles q infideles.

Arām⁹. Hic p- r ponit dicte instructionis rō: r est du- plex. p- rima accipit ex pre stat⁹ cōuersozū ad fidē catho- licā ante cōuersionē i q statu erāt mali r defectuosi. r iō debēt defectuosis hoib⁹ r infidelib⁹ cōdescēdere p mā- suetudinē qstū pōt fieri bono mō fm rōnis dictamē. iō dicit: Aram⁹ ei aliqñ r nos inspiētēs. i. sine sapia hā q est xps quis tūc aliq cēt pbi mūdāna p diti sapia.

Increduli. i. bis q sūt supra rōnē: cuiusmodi sūt ea q sūt fidei. a Arrātes. i. morib⁹. b Seruētēs. delide- rē. i. passionū sectatores. c In mali. rē. qstū ad illos q peccabāt ex certa malicia: r qz b est valde detestabile. iō subdit: d Odibiles. s. deo. e Odiētēs. i. iuicē. qz mali hoies nō habēt amicitias ad allos: nec etiā ad se- ipso: vt declarat phus. viij. ethicoz. f Cūz aut. Hic ponit scda rō dicte instructionis. r scdo ex dicitis inferē q dā cōclusio. ibi: Fideles. Rō hō accipit ex credētū sta- tu post

7. Eob. 6. 4. Colof. 3. 1. Pa. 3. 4.

tu post

Dona nobis spiritus... a pcesse. i. magi pcesse... dicitur: non quia peritior sit apollo...

tu post sua conversione ad que vocati sunt... gnitas et humanitas apparuit saluatoris nri dei. No ex opib' iusticie que fecim' nos...

tu post sua conversione ad que vocati sunt... tu post sua conversione ad que vocati sunt ut sint heredes vite eterne...

24. q. 1. q. dignior. 2. q. 3. c. dixit aplo. 26. q. 5. c. epi. in prima.

D

In ca. iij. vbi dicitur in postill. Stultas aut questiones. Additio. Quid intelligat p b qd dicitur: Stultas aut questiones et genealogias dictum fuit in additione. s. ad Timo. j. r.